

CONJUNT D'ESMENES I AL·LEGACIONS PRESENTADES A L'ORDENANÇA DE CONVIVÈNCIA I VIA PÚBLICA

Pel present escrit des de la Candidatura d'Unitat Popular ens adrecem a l'Ajuntament d'Olot per presentar les següents esmenes i al·legacions en relació a l'Ordenança de Convivència i Via Pública:

-Conjunt d'Esmenes presentades:

1) Esmena sobre el "Títol 2, Capítol 2, Article 7.- Normes de conductes"

Proposta de text alternatiu:

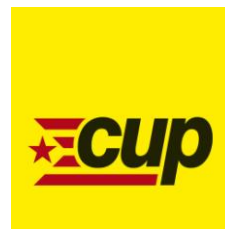
1.- Es prohibeix a l'espai públic tota conducta de menyspreu a la dignitat de les persones, així com qualsevol comportament que fomenti l'odi racial o religiós, atempti a la convivència i la cohesió social o de caire discriminatori, sigui de contingut xenòfob, racista, feixista, sexista, homòfob o de qualsevol altra condició o circumstància personal, econòmica o social, realitzada de fet per escrit o de paraula, mitjançant insults, burles, molèsties intencionades, difusió de rumors infundats que afectin a un col·lectiu concret, coacció psíquica o física, agressions i altres conductes vexatòries.

2.- Les conductes escrites en l'apartat anterior tenen especial gravetat quan van adreçades contra persones grans, menors, persones amb discapacitats o altres col·lectius especialment vulnerables, així com tots els col·lectius amb un alt factor de risc d'esdevenir exclosos i marginats socialment, com poden ser els col·lectius de persones migrades procedents d'altres països.

3.- Els organitzadors de qualsevol acte públic de naturalesa cultural, festiva i lúdica, esportiva o de qualsevol altra mena han de vetllar perquè, durant la seva celebració, no es produeixin les conductes descrites en els apartats anteriors. Si amb motiu d'aquests actes es realitzen les esmentades conductes els organitzadors ho han de comunicar immediatament als agents de l'autoritat.

4.- L'Ajuntament amb caràcter previ podrà prohibir la realització d'activitats o actes a espais públics, i per tant denegar els permisos pertinents, de qualsevol acte en el que es pugui preveure que en els mateixos es produiran les conductes descrites en els apartats anteriors.

Justificació: Considerem que l'Ordenança no s'ha de limitar només a contemplar com a conductes motiu de sanció les expressions racistes o xenòfobes, sinó que també ha de sancionar, així com evitar que en l'espai públic es difonguin idees de caire feixista, que incitin a l'odi racial i religiós i/o que atemptin contra la convivència i la cohesió social.

2) Esmena sobre el “Títol 2, Capítol 3.- Mendicitat i activitats fraudulentas”

Proposta de text alternatiu:

Article 9.- Normes de conducta.

1.- L'exercici de la mendicitat en la via i els espais públics de tot el terme serà motiu d'actuació per part de les autoritats municipals amb la voluntat de solucionar la situació de la persona que l'exerceix per trobar-se en una greu situació econòmica i personal.

2.- L'exercici de conductes que, sota aparença de mendicitat, representin actituds enganyoses, coactives i d'assetjament queden prohibides a tot el terme municipal. També queden prohibides les conductes que obstaculitzin o impedeixin de manera intencionada el lliure trànsit de les persones i vehicles per la via i espais públics.

Article 10.- Regim de sancions

1.- L'exercici de conductes sota l'aparença de mendicitat de forma enganyosa o que representin actituds coactives o d'assetjament o qualsevol altra conducta que causi molèsties o pertorbi la lliure circulació de persones o vehicles, revesteix una especial gravetat dintre de la consideració d'infracció lleu.

2.- Sense perjudici que els fets siguin constitutius d'infracció penal, la realització de les conductes descrites en l'article anterior, quan es realitzin amb menors o amb persones amb discapacitats tenen la consideració d'infracció molt greu.

Article 11.- Intervencions específiques

1.- En els casos de mendicitat que ho requereixin, els agents de l'autoritat contactaran amb els serveis socials amb la finalitat que les persones que exerceixen la mendicitat puguin ser degudament assistides.

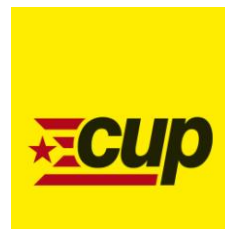
2.- En els casos de mendicitat enganyosa, els agents de l'autoritat procediran a la intervenció cautelara dels mitjans emprats per desenvolupar la conducta antijurídica, així com, si és el cas, dels beneficis obtinguts per l'exercici d'aquesta activitat il·lícita.

Justificació: Creiem que la mendicitat no s'ha de considerar com un ús inadequat de la via pública. És una problemàtica social d'origen econòmic i s'han de prendre mesures pal·liatives i que evitin la mateixa.

3) Esmena sobre el “Títol 3, Capítol 7, Article 40, punt 3”

Proposta de text alternatiu:

3.- Les persones usuàries de parcs, jardins i zones naturals del municipi han de respectar les plantes, animals i instal·lacions existents i evitar causar-hi qualsevol mena de desperfecte i

de brutícia. També han de respectar el dret de les altres persones al descans i tranquil·litat que es busca en aquests espais; per la qual cosa s'ha d'evitar l'ús d'aparells sonors que puguin pertorbar aquesta tranquil·litat i el clima de relació ciutadana.

Justificació: No creiem que s'hagi de prohibir el joc en els espais públics, com són els parcs. Aquest s'ha de poder practicar sempre i quan es faci en base al respecte envers la resta d'usuaris i l'espai.

4) Esmena sobre el "Títol 4, Capítol 4, Article 53, punt 3"

Proposta de text alternatiu:

3.- La col·locació de cartells en els monòlits informatius repartits per la ciutat no requereix autorització municipal. La utilització d'aquests monòlits informatius està destinat íntegrament per a que la ciutadania, les organitzacions polítiques, les entitats i les associacions de caire local i comarcal sense ànim de lucre puguin informar lliurement de les seves activitats. No està permès fer utilització d'aquests espais informatius a tota mena d'empreses que anunciïn activitats amb ànim de lucre. Per tal de garantir el major nombre possible d'informació, no es podrà ocupar per un mateix cartell més d'una tercera part de l'espai total disponible en cadascuna de les cares d'aquests monòlits i no es podran tapar els cartells amb activitats en vigència.

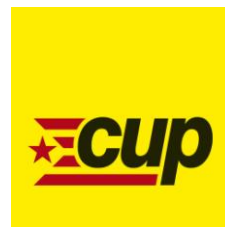
Justificació: Creiem que els monòlits informatius han de servir per a que els col·lectius i la població de la ciutat en facin un ús de caire informatiu, i no per a que les empreses els utilitzin com taulells publicitaris, ja que poden contractar altres espais existents que tenen funció publicitària.

5) Esmena sobre el "Títol 6, Capítol 1, Disposicions Generals, Article 58, punt 1"

Proposta de text alternatiu:

1.- La Policia Municipal és l'encarregada de vetllar pel compliment d'aquesta Ordenança. Per aquest motiu la Policia Municipal, amb caire previ a qualsevol acte de denuncia de les conductes que hi siguin contràries, durà a terme funcions informatives, pedagògiques i educatives respecte a les conductes que poden ser motiu de sanció, igualment durà a terme les accions pertinents de mediació per poder resoldre d'aquesta forma les situacions conflictives que es puguin produir en el marc de la convivència i l'ús de l'espai públic. Només en el cas de que aquestes accions de caire informatiu, pedagògic, educatiu i de mediació no permetin resoldre les possibles situacions conflictives, la Policia Municipal procedirà a denunciar aquestes conductes segons estableix la present ordenança, així com adoptar les altres mesures que s'hi preveuen.

Justificació: Creiem que la Policia Municipal no ha de tenir una única finalitat sancionadora, sinó que també ha de tenir una funció informativa, pedagògica, educativa i de mediació en els possibles conflictes que es donin en l'espai públic.

6) Esmena sobre el “Títol 6, Capítol 1, Article 61, punt 1”

Proposta de text alternatiu:

1.- Quan les persones infractores d'aquesta ordenança siguin menors d'edat, amb la finalitat de protegir els seus drets i el seu desenvolupament i formació es substituiran les sancions pecuniàries per mesures correctores, com ara, la realització de treballs en benefici de la comunitat. Aquestes mesures s'adoptaran de manera motivada en funció del tipus d'infracció i seran proporcionades a la tipificació de la sanció de la conducta infractora. En tot cas, s'haurà de demanar la conformitat dels pares i tutors, que serà vinculant.

Justificació: Creiem que les persones menors d'edat no han de poder ser sancionades econòmicament.

7) Esmena sobre les “Disposicions Addicionals, Primera.- Quadre de sancions, punt 1”

Proposta de text alternatiu:

1.- S'estableix un quadre de sancions, així com la seva equivalència en hores de prestació d'activitats commutadores en benefici de la comunitat, per a determinades infraccions de caràcter lleu a la present Ordenança, que es recullen a l'Annex I d'aquesta norma municipal.

Justificació: Creiem necessari establir una equivalència de les sancions econòmiques en hores de prestació d'activitats commutadores al servei de la comunitat.

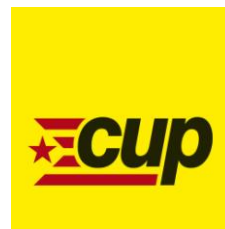
-Conjunt d'al·legacions presentades:

1. Al·legació al redactat del “Títol 2, Capítol 3”

Exposició de motius:

Considerem molt greu que l'Ajuntament per via de la citada Ordenança de Convivència i Via Pública, més concretament pel què fa el redactat del “Títol 2, Capítol 3” consideri la mendicitat com “*un ús inadequat de la via pública*” i per tant es consideri que aquesta ha de ser motiu de sanció.

La mendicitat és l'expressió social d'una situació d'injustícia social i econòmica que afecta a les persones i cap membre d'aquesta societat està exclòs de poder caure en la mateixa. Sancionar aquesta situació i no establir les mesures paliatives necessàries en els casos d'aquelles persones que la pateixen, així com evitar que qualsevol persona integrant de la nostra societat es pugui veure abocat a la mateixa, és adoptar un determinat discurs social de caire conservador que impugnem de soca-rel, que va més en la línia de la “Ley de Vagos y Maleantes” aprovada l'any 1933 pel govern de la Segona República, però que es va fer tristament famosa al llarg del regim franquista.

Creiem que la funció principal de les institucions públiques es vetllar pel benestar general de la societat, per aquest motiu defensem que des d'aquestes es prenguin totes les mesures que estiguin al seu abast per evitar que alguna persona pateixi situacions de marginalitat i exclusió social, com és el cas de la mendicitat. És per aquest motiu pel qual entenem que la via punitiva i sancionadora no és la millor opció en aquests casos.

Sol·licitem:

Que el redactat d'aquest article es modifiqui per a que només faci referència a aquelles persones que volen treure un profit de forma il·lícita intentant dissimular una situació personal que no respon a la realitat. D'altra banda demanem que no es sancioni a les persones que pateixen situacions com la mendicitat. En aquests casos l'Ajuntament ha d'establir totes les mesures al seu abast per intentar revertir aquestes situacions.

2. Al·legació sobre les actuacions que es preveuen en el "Títol 2, Capítol 4, Article 12"

Exposició de motius:

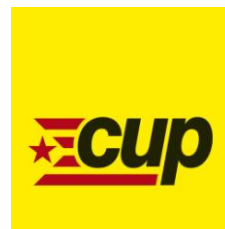
El redactat d'aquest article parla sobre la realització de necessitats fisiològiques en la via pública, establint la prohibició de poder fer-ne als espais públics, tot i que a la nostra ciutat no existeixen serveis públics oberts les 24 hores del dia per a que totes aquelles persones que ho necessitin en puguin fer ús.

El fet d'instal·lar serveis públics a la via pública permetria a les persones que tinguin necessitats fisiològiques fora del seu domicili habitual poder fer les mateixes amb total normalitat. Hem de tenir en consideració que moltes vegades les persones que tenen aquestes necessitats són infants o gent gran, i davant la situació de no existir els convenients serveis públics es poden veure obligats a haver d'entrar a alguns establiments privats, com per exemple bars i restaurants, donant-se el cas de que se'ls pugui denegar l'accés als serveis d'aquests establiments privats, motiu pel qual les persones que es puguin trobar en aquestes situacions es poden veure obligats a fer les seves necessitats fisiològiques a la via pública, motiu pel qual poden ser sancionades.

Sol·licitem:

Que es tingui a bé per part de l'Ajuntament de la instal·lació de serveis públics per a que les persones puguin fer les seves necessitats fisiològiques en cas de que així ho necessitin.

Entenem que la instal·lació de serveis públics és una mesura del tot necessària, ja que es comprensible que es pugui contemplar com un comportament inapropiat la realització de necessitats fisiològiques a l'espai públic. Hem d'evitar situacions com aquestes, per aquest motiu creiem més que convenient que s'estableixin les mesures preventives necessàries, que en aquest cas han de passar més per l'establiment de serveis d'ús públic, que no pas prohibir i sancionar.

3. Al·legació sobre el redactat del “Títol 3, capítol 2, articles 20, 21 i 22”

Exposició de motius:

En el redactat dels esmentats articles s'estableix que “*el joc a la via pública és un ús inadequat de la via pública*”. La via pública no pot ser conceptualitzada només com un simple espai de circulació, on les persones es traslladin d'un lloc a l'altre o transitin només per accedir als establiments on fan les seves compres. La via pública també és un espai de socialització, és el lloc on s'expressa principalment l'activitat humana.

D'altra banda es sabut que el joc és una de les més importants eines de socialització entre els infants i les persones sigui quina sigui la seva edat. Voler categoritzar el joc a la via pública com un “*ús inadequat de la mateixa*”, i per tant prohibir-ho, és voler prohibir que els nostres infants es puguin socialitzar entre elles i ells més enllà dels espais de l'escola o en determinats llocs, els quals fer-ne ús poden derivar en un cost econòmic per la família del infant. Prohibir el joc a la via pública es prohibir la socialització en un espai de trobada.

Totes i tots nosaltres hem socialitzat a la via pública, i sabem els riscos, així com quins són els possibles prejudicis que es poden generar a tercers. És difícil, en aquest sentit, conciliar uns drets amb els altres, havent de treballar per a què els drets de totes les persones es vegin respectats. Ara bé, és possible comprendre la nostra infància sense el joc al carrer? Segurament no.

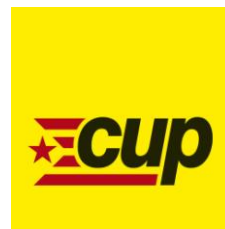
Per tot plegat no és comprensible que sota el pretext de voler evitar conflictes entre les persones usuàries de la via pública i els infants o persones que estiguin practicant el joc en aquesta, es procedeixi a prohibir la possibilitat de desenvolupar una de les eines més importants que tenim les persones per socialitzar-nos, que com ja s'ha dit, és el joc.

Tot i això, sí veiem necessari l'establiment de les mesures adients per les quals s'ha de poder preveure les possibles situacions conflictives, així com els elements de mediació en cas de que aquestes es produeixin. També és del tot necessari crear espais d'ús públic, els quals han d'estar adaptats, adequats i ser d'accés gratuït, per a què totes i tots aquells que ho desitgin puguin anar a jugar amb total llibertat i sense haver de causar cap mena de perjudici a la resta de persones que fan ús de l'espai públic.

Sol·licitem:

Que l'Ajuntament tingui a bé no considerar com ús inadequat de la via pública el joc, i que per tant no el prohibeixi, procedint a eliminar de l'Ordenança el redactat dels articles 20, 21 i 22 del Capítol 2 del Títol 3.

Igualment demanem que faci les actuacions pertinents per a construir i adequar espais públics d'accés gratuït destinats al joc a cada barri de la ciutat.

4. Al·legació a la “Disposició Addicional Primera, Article 1”

Exposició de motius:

El redactat d'aquest apartat fa referència al quadre de sancions que s'estableix a l'Annex I de l'Ordenança. Aquest quadre de sancions només estableix la sanció en valor econòmic, i tot i que a la disposició addicional segona s'estableix la relació d'activitats commutadores que es poden dur a terme, en el quadre de sancions no hi ha una equivalència entre la quantitat econòmica de cada sanció i les hores de prestació d'activitats commutadores en servei a la comunitat.

Entenem que la voluntat de tota sanció no és la d'aplicar merament l'efecte recaptatori per part de l'administració o l'efecte punitiu sobre la persona sancionada, sinó que també ha de prevaldre el principi de permetre la redempció de les sancions imposades mitjançant la prestació de serveis a la comunitat.

Sol·licitem:

Que l'Ajuntament tingui a bé l'establiment al quadre de sancions de l'Annex I les equivalències per a cada sanció econòmica en hores de prestació d'activitats commutadores en serveis a la comunitat.

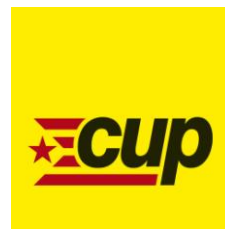
L'establiment d'aquest quadre ha de poder donar la possibilitat a les persones que ho desitgin o que no puguin fer front, a prestar serveis a la comunitat en comptes d'haver de pagar una sanció de caire econòmic.

5. Al·legació a la “Disposició Addicional Segona”

Exposició de motius:

En el redactat d'aquest apartat s'estableix quines són les relacions d'activitats commutadores, les quals són un seguit de mesures alternatives o complementàries a la sanció econòmica, a prestar en col·laboració amb diverses àrees de l'Ajuntament de la ciutat, el Consorci de Benestar Social, així com la reparació dels danys causats. També es fa referència a que la Junta de Govern Local tindrà la potestat per aprovar un protocol d'actuació per regular l'exercici d'aquestes mesures alternatives o complementàries de la sanció econòmica.

Aquest protocol, tot i regular aspectes relatius a l'Ordenança, com és l'exercici de mesures alternatives o complementàries de la sanció econòmica, no s'adjunta com un Annex de la mateixa, motiu pel qual la població de la nostra ciutat no té accés al seu contingut conjuntament amb l'Ordenança,.

Sol·licitem:

Que el protocol d'actuació aprovat per la Junta de Govern Local, en el cas de que existeixi i estigui aprovat, passi a ser considerat un Annex de l'Ordenança i per tant que sigui publicitat conjuntament amb aquesta, així com exposat a exposició pública per a que les persones que ho creguin convenient puguin fer les al·legacions que considerin adients.

També sol·licitem que en aquest protocol d'actuació es defineixi de forma clara quines són les responsables d'àrea de l'Ajuntament que tenen la capacitat per derivar a les persones sancionades que vulguin commutar la seva sanció econòmica per hores de prestació de serveis a la comunitat.

6. Al·legació al conjunt de l'Ordenança

Exposició de motius:

L'establiment de les normes de convivència i bon ús de l'espai públic no poden dependre única i exclusivament d'una Ordenança com la que es vol aprovar en el proper Ple. Tampoc poden dependre de la capacitat coercitiva que tenen institucions públiques com l'Ajuntament. Tota norma que hagi d'assentar les bases de la convivència en el marc de la nostra societat, així com l'establiment d'unes normes d'ús de l'espai públic, han de néixer de processos participatius i inclusius que permetin al conjunt de la societat arribar a uns acords de màxim consens. Per contra, l'Ordenança que es vol aprovar en el proper Ple és la imposició d'una determinada forma de conceptualitzar la convivència i l'ús de l'espai públic. Aquesta concepció es vol aplicar en base a prohibicions i sancions i no permet desenvolupar una tasca pedagògica, educativa i de mediació com element clau per poder solucionar els conflictes que puguin donar-se en el marc de la convivència o de l'ús de l'espai públic.

Sol·licitem:

Que l'Ajuntament d'Olot retiri aquesta Ordenança i iniciï un procés participatiu obert a tota la població olotina amb la finalitat de poder establir de forma conjunta entre totes i tots quines han de ser les normes de convivència i quin ha de ser l'ús de l'espai públic a la nostra ciutat.